

Phone: +359 (0) 2 865 1717
www.mcgregorlegal.eu

Sofia Office
11, Christo Smirnensky Blvd, 1164 Lozenets,
Sofia, Bulgaria

Fax: +359 (0) 2 865 1818
julian.spasov@mcgregorlegal.eu

ДО:

**КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ**

гр. София, п.к. 1594, бул. Дондуков № 1

ОТ:

БЪЛГАРСКА ВЕТРОЕНЕРГИЙНА АСОЦИАЦИЯ

сдружение с нестопанска цел за осъществяване на дейност в частна полза, регистрирано по ф.д. № 421/2010 г. на Софийски градски съд, със седалище и адрес на управление: гр. София ул.Христо Белчев № 21, ет.4, стая 414, представлявано от Кристина Койчева

Чрез пълномощника:

Юлиан Александров Спасов,

адвокат, член на Софийска адвокатска колегия,

със служебен адрес: София 1164, р-н Лозенец, бул. Христо Смирненски № 11, ет. 6, тел. 02 865 17 17

Относно:

Становище по конституционно дело № 12/2016г. за установяване на противоконституционност на ал.1, ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от §18 от Преходните и Заключителни Разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Във връзка с писмо № 248–КД/13.10.2016г., получено от нас на 19.10.2016 г., с което ни е предоставен 30 (тридесет) дневен срок от получаването му, в който да изразим становището си по предмета на конституционно дело № 12/2016 г. за установяване на противоконституционност на ал.1, ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от §18 от Преходните и Заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, в предвидения от Вас срок с настоящото изразяваме следното становище и аргументи:

Считаме, че приетите законодателни изменения, уредени в §18 от Преходните и Заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, приети с ДВ. бр. 56 от 2015 г. влезли в законна сила от 24.07.2015г. (§18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ) противоречат на принципите и разпоредбите на Конституцията на Република България и че същите трябва да бъдат обявени за противоконституционни. В тази връзка, изцяло подкрепяме аргументите, изложени в искането на група народни представители за установяване на противоконституционност на ал.1, ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от §18 от Преходните и Заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, въз основа на което е образувано и е допуснато до разглеждане по същество на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България, конституционно дело No 12/2016 г.

С Държавен вестник, бр. 56 от 2015 г. бяха приети и влязоха в сила считано от 24.07.2015г. промени в Закона за Енергетиката. Съгласно § 18 от Преходните и Заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката: *„(1) За производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти, които са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане и по отношение на които заявления за подпомагане са постъпили до влизането в сила на Закона за енергията от възобновяеми източници, се прилагат цените по чл. 31, ал. 8 от същия закон, които последно са определени с решение на Комисията за енергийно и водно регулиране към датата на влизането в сила на този закон.*

(2) Производителите по ал. 1 в срок до 31 юли 2015 г. привеждат договорите за

изкупуване на електрическа енергия, които са сключили с общественя доставчик или съответния краен снабдител, в съответствие с изискванията на ал. 1.

(3) След изтичане на срока по ал. 2 общественят доставчик или съответният краен снабдител изкупуват произведената електрическа енергия по цените, предвидени в ал. 1.

(4) АLINEЯ 3 се прилага и в случаите на неизпълнение на задължението по ал. 2.

(5) За производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници по ал. 1 не се прилагат разпоредбите на чл. 31, ал. 4 и чл. 32, ал. 3 от Закона за енергията от възобновяеми източници. След изтичане на срока на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници преференциални цени не се предоставят“.

По силата на цитираната разпоредба всъщност се определя, че считано от 24.7.2015г. всички производители на електроенергия от възобновяеми източници, които за изграждането на своите електроцентрали са използвали финансиране от национална или европейска схема за подпомагане и са подали заявления за подпомагане преди датата на влизане в сила на Закона за енергията от възобновяеми източници, а именно 03.05.2011 г., спират да продават произвежданата от електроцентралите им електрическа енергия по съответната преференциалната цена, определена от Комисията за Енергийно и Водно Регулиране („КЕВР“) за целия договорен период при сключването на съответните дългосрочни договори за изкупуване за целия (за вятър – 12г., за слънце - 20г.). От 24 юли 2015г, новата цена за тези ВЕИ производители, без значение на датата на въвеждане в експлоатация на електроцентралата и без значение размера на предишната приложима преференциална цена, става една и съща (единственото разграничение е спрямо размерът на ползваното финансиране и вида на възобновяемия източник), и тя е преференциалната цена, определена с последното Решение на КЕВР, прието на основания чл.31,ал.8 от ЗЕВИ към датата на влизане в сила на законодателната промяна, а именно Решение № Ц - 14 от 01.07.2014 г.

Имайки предвид горното, считаме, че §18 от Преходните и Заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г., изм., бр. 100 от 2015 г.) не съответства на редица основни положения и принципи, заложиени в Конституцията на Република България.

I. На първо място, смятаме, че законодателната промяна е в противоречие с чл.

19 от Конституцията на Република България, който прокламира свободна стопанска инициатива, защитаване на инвестициите и гарантиране на еднакви правни условия за стопанска дейност. Аргументите за това са следните:

С влизането в сила на §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ част от производителите, чиито обекти са изградени преди влизане в сила на ЗЕВИ на 03.05.2011г., са принудени в нарушение на § 7 от ПЗР на ЗЕВИ да търпят промяна със задна дата на условия за изкупуване на електрическа енергия при вече извършени инвестиции, които са планирани, изградени и финансирани с цел да бъдат изплащани чрез сключените дългосрочни договори за изкупуване при фиксирани и гарантирани от ЗЕВИ преференциални цени. По този начин една точно определена част от производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници (тези, използвали средства от национална или европейска програма за финансиране) се поставят в различни правни условия спрямо всички останали субекти, производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, чиято дейност се регламентира и регулира в ЗЕВИ. Смятаме, че въвеждането на такова неравнопоставено правно положение не произтича от ЗЕВИ, а начина на финансиране и формата на предоставяне на средствата за изграждането на електроцентралите, не могат да обосноват диференцирането на една категория производители. Още повече, че основните цели и принципи в ЗЕВИ, както и условията за извършване на дейността – производства на електрическа енергия от възобновяеми източници – са регламентирани по един и същ начин. В този смисъл неравнопоставеното положение на производителите на електроенергия от възобновяеми източници, които за изграждането на своите електроцентрали са използвали финансиране от национална или европейска схема за подпомагане и са подали заявления за подпомагане преди 03.05.2011 г. е в противоречие с Конституцията, която гарантира еднакви правни условия за стопанска дейност.

Освен това, промяната в §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ във връзка с чл.31, ал.8 от ЗЕВИ води до намаляване на преференциалната цена за изкупуване на електроенергията, произвеждана от електроцентрали, изградени със средства от национални или европейски схеми за подпомагане, когато заявленията за това подпомагане са били подадени преди датата на влизане в сила на ЗЕВИ. До момента на разглежданото изменение, чл. 31, ал.8 от ЗЕВИ се отнасяше само до случаите когато електроцентралите, по отношение на които се иска финансиране от национална или европейска схема за подпомагане, са подали заявленията си след датата на влизане в сила на закона. По този начин на практика, новата законодателна промяна води до

намаляване на очакваните приходи за производителите, подали заявления си за подпомагане преди 03.05.2011, които съобразявайки всички действащи към онзи момент нормативни изисквания, са планирали предварително същите на базата на действащите разпоредби и дългосрочни си договори за изкупуване.

Считаме, че разглежданата законодателна промяна нарушава разпоредбите на чл.31, ал.1 и чл.32, ал.2 от ЗЕВИ, съобразно които КЕВР определя преференциалните цени за изкупуване на произвежданата от електроцентралите електрическа енергия при отчитане на критерии към датата на въвеждане в експлоатация на съответната електроцентрала, а именно: (1). инвестиционните разходи; (2) нормата на възвращаемост; (3) структурата на капитала и на инвестицията; (4) производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; (5) разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; (6) разходите за суровини за производство на енергия; (7) разходите за горива за транспорта; (8). разходите за труд и работна заплата, както и (9) другите експлоатационни разходи.

С приемането на §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ се налага ново правило, при което за производителите на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, чийто обекти са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане и по отношение на които заявления за подпомагане са постъпили до влизането в сила на ЗЕВИ, се прилагат цените по чл. 31, ал. 8 от същия закон, които последно са определени с решение на Комисията за енергийно и водно регулиране към датата на влизането в сила на този закон, а именно тези определени с Решение Ц-14 от 01.07.2014 г. на КЕВР. По този начин законодателят въвежда един коренно различен метод за изчисление на преференциалната цена за изкупуване на произвежданата от тези електроцентрали електрическа енергия. Така посочените по-горе критерии вече няма да имат значение при определяне на цената по сключените вече дългосрочни договори с електроразпределителните/електропреносното дружество. Именно, това е основание да смятаме, че с въвеждането на §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ се нарушава конституционния принцип за защита на инвестициите и стопанската дейност, тъй като при Решението Ц-14 от 01.07.2014г. за цените на КЕВР са отчетени актуалните към този момента на постановяване именно на това решение (2014) цени на съоръженията за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, като инвестиционните и експлоатационни разходи и норма на възвръщаемост са много по-ниски, отколкото тези, които са били заложили във финансовия модел на производителите през предишните години 2011 г - 2013 г.

За сравнение, може да дадем пример с преференциалните цени, определени за вятърни електроцентрали в *Решение № Ц-18 от 20.06.2011г.*, където към датата на постановяване на решението са заложили следните инвестиционни разходи на кВт в размер на:

- За ВтЕЦ работещи над 2 250 часа – 2 543 лв.
- За ВтЕЦ работещи над 2 250 часа – 23.47 лв./МВтч
- норма на възвръщаемост на капитала – 9.00 %,

докато в приложимото съгласно §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ решение за цените *Решение Ц-14 от 01.07.2014г. на КЕВР*, за същия вид електроцентрали са заложили:

- инвестиционни разходи за ВтЕЦ с инсталирана мощност над 1 МВт – 1 526 лв.;
- експлоатационни разходи за ВтЕЦ с инсталирана мощност над 1 МВт – 18.45 лв./МВтч;
- норма на възвръщаемост на капитала – 7.00 %

От посочените цифри е видно, че инвестиционните разходи, заложили във второто решение на КЕВР, са с около 40 % по-ниски отколкото тези, които са били предвидени при изграждането на обект към 2011г., експлоатационните разходи – с 21%, а нормата на възвръщаемост – с 22%. Предвид това, че промяната касае обекти, за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, които са изградени преди влизането в сила на ЗЕВИ на 03.05.2011 г. следва да се има предвид, че инвестиционните, експлоатационни и други разходи като цена на активите и развитие на технологията са били дори по-високи отколкото тези през 2011 г.

Обсъжданата промяна не е съобразена със задължителната закрила на инвестициите и стопанската дейност, прокламирана в чл.19, ал.3 от Конституцията. Тъкмо обратно, тя на практика води до значително влошаване на стопанската дейност на определени инвеститори, които са извършили значителни инвестиции (не само със средствата, получени от национални или европейски схеми за подпомагане, но и със свои собствени средства), въвели са в експлоатация обектите си и са сключили договорите си за изкупуване на произвежданата електрическа енергия с очакване на предвидимост. Основната цел на законодателството във ВЕИ сектора както у нас, така и на европейско и международно ниво, е свързана с трайно насърчаване на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници, прилагане на

различни насърчителни мерки и създаване на среда с правно обосновани очаквания. Конституцията като върховен закон на Република България в своите основни начала прокламира, че законите, които регулират обществени отношения, свързани с извършването на стопански и инвестиционни дейности, трябва да закрилят извършените инвестиции. Обратното е налице в случая, цитираната законодателна промяна нарушава очакванията на инвеститорите и намалява възвращаемостта на инвестициите им. А това те не са имали възможност да съобразят в момента на планиране и извършване на съответната инвестиция.

Не е извършена оценка на въздействието на нормативната промяна върху вече извършените инвестиции и въведените в експлоатация обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. Автоматичната промяна на цената за изкупуване, по начина по който е предвидена с §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, не е основана на каквито и да било изчисления, финансов модел или друг начин за вземане на решение за намаляване на приложимите преференциални цени, което както съгласно чл.31, ал.1 от ЗЕВИ, така и съгласно Закона за енергетиката (ЗЕ), е единствено в правомощията на Комисията за Енергийно и водно регулиране (КЕВР). По този начин законодателят изземва функциите на КЕВР с просто заместване на едно решение за определяне на преференциални цени с друго такова, без да са отчетени критериите по чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ.

Намаляването на цените по вече сключените и действащи повече от 4-5 години дългосрочни договори за изкупуване, без да са отчетени размерът на инвестициите, разходите и нормата на възвръщаемост на засегнатите електрически централи, води до значително влошаване на параметрите, които са заложили в бизнес плановете на инвеститорите при вземане на решение за извършване на инвестицията към момента на нейното реализиране, като застрашава виталността на реализираните проекти, както и възможностите за тяхното изплащане.

При приемането на §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ не са отчетени и няколкото други нормативни промени, извършени през годините и водещи също до значително намаление на действително получаваната от производителите цена за изкупуване на електрическата енергия, в сравнение с тази цена, която е фиксирана към датата на сключване на договорите за изкупуване, а именно:

- въвеждане на такса достъп с решение Ц-33 на 14.09.2012г ДКЕВР в размер на 10 % върху приходите от производство.
- разходи за балансиране, въведени от 01.06.2014г, които са в размер между

- 10% и 30% от приходите от производство.
- въвеждане на такса 20% от приходите за периода 01.01.2014 – 09.08.2014г – отменена от Конституционният съд.
 - ограничаване на количествата на изкупуваната електрическа енергия по преференциална цена - първоначално изменение в ЗЕВИ от 2014 г, а в следствие и много по-драстично с - измененията и допълненията, обнародвани в ДВ бр. 56 от 24.07.2015 г., в сила от 24.07.2015г.
 - въвеждане на такса 5% върху приходите в полза на Фонд "Сигурност на Електроенергийната Система".

II. Освен гореизложеното, сме на мнение, че обсъжданите законодателни промени, въведени с §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ не съответстват и противоречат на чл.4, ал.1 от Конституцията на Република България. Принципът на правовата държава, прокламиран във върховния закон означава, че всички държавни решения трябва да се вземат в съответствие на духа на Конституцията и останалите закони в страната, да не им противоречат и да осигуряват стабилност, правна сигурност и предвидимост във всички обществени отношения.

§18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ е в противоречие с установените принципи в сектора, свързан с производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. Съгласно чл.2 от ЗЕВИ, основните цели на този закон са: (1) насърчаване на производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници; (6). създаване на условия за постигане на устойчива и конкурентна енергийна политика и икономически растеж чрез иновации, внедряване на нови продукти и технологии; (10) опазване на околната среда и ограничаване изменението на климата. Освен това, противоречат и на чл.31 и чл.32 от ЗЕВИ, които предвиждат че произвежданата от електроцентралите електрическа електроенергия се изкупува по цена, определена от КЕВР въз основа на детайлно разписани критерии. Обратно, цената която се налага на производителите на електрическа енергия, които са използвали финансиране по национални или европейски схеми за подпомагане, не съответства на тези законоустановените критерии и води до значително намаление на приходите, които тези производители получават.

Не по-малко важно е, че текстът на §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ противоречи на принципа на правната сигурност и предвидимост. В редица конституционни решения е поставено, че принципът на правовата държава изисква от нормотворците да създават закони, които са последователни и предвидими, за да могат правните субекти да

съобразяват поведението си с тях и да имат легитимни правни очаквания. В случая, обсъжданата законодателна промяна съществено нарушава тези принципи. С въведеното изменение в ЗЕ, се намалява съществено цената за изкупуване на електрическата енергия, произвеждана от електроцентрали, които са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане и по отношение на които заявления за подпомагане са постъпили до 03.05.2011г. До датата на влизане в сила на §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (24.07.2015) производителите са получавали цената, определена от КЕВР и фиксирана за целия срок на задължително изкупуване в съответния договор за изкупуване, която е съобразена с действащите към момента на сключването на договорите нормативна уредба. От 24.07.2015 обаче, за тези производители автоматично се въвежда нова цена, която не е била известна към 2011, не е била предвидима и няма как да бъде отчетена от тези производители. По този начин вече придобитите права на засегнатите от §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ производители се засягат от мерки, действащи ретроактивно. От 10.04.2012, когато за първи път е предвидено в ЗЕВИ производители на електрическа енергия от ВЕИ, използващи финансиране по национални или европейски програми за финансиране, да получават преференциална цена за изкупуване на електрическата енергия, не по цените определени от КЕВР съгласно чл.32 от ЗЕВИ, а по цените, определени от КЕВР по реда на чл.31, ал.8 от ЗЕВИ до 24.07.2015г. (датата на влизане в сила на обсъжданите промени), производителите, попадащи в обхвата на нормата са тези, чиито обекти са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане, и чиито заявления за ползване на средства са подадени *след* влизането в сила на закона. По този начин правилото нямаше приложение за тези инвеститори, които са подали заявленията си *преди* влизането в сила на ЗЕВИ (03.05.2011). От 24.07.2015г обаче ретроактивно се измени приложението на чл. 31, ал. 8 от ЗЕВИ и спрямо втората категория инвеститори, което считаме за нарушение на принципа на правовата държава и Конституцията.

III. Разглежданата законодателна промяна противоречи на редица международни актове, които са част от вътрешното право на страната и които съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.

Като държава-членка на Европейския съюз (ЕС) и в изпълнение на европейските цели за постепенно преминаване към нисковъглеродна икономика Република България следва да постигне задължителната национална цел от 16 на сто (16%) общ дял на

енергията от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия до 2020 г. Именно в изпълнение на европейската политика в областта на енергетиката и околната среда в ЗЕВИ българската държава транспонира европейското законодателство в областта на енергетиката и опазване на околната среда, а именно разпоредбите на Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар и на Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и Съвета. В ЗЕВИ са въведени редица механизми за насърчаване производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, с цел постигане на национална цел от 16 на сто (16%) общ дял на енергията от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия до 2020 г.

Изменението на цената за изкупуване по вече сключените между производителите на електрическа енергия от ВЕИ и крайните снабдителни/обществени доставчици дългосрочни договори за изкупуване на произвежданата енергия засяга общата рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници, установена от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници. Съгласно т. 14 от Преамбюла на Директива 2009/28/ЕО, основното предназначение на задължителните национални цели е да се създаде сигурност за инвеститорите и да се насърчи трайното развитие на технологиите за производство на енергия от всички видове възобновяеми източници. Променя се възприетата от България схема за подпомагане на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници по Директива 2009/28/ЕО, чрез задължително изкупуване на цялото произведено количество по преференциална цена определена от КЕВР към момента на сключването на договорите за изкупуване.

Ретроактивното действие на законодателните промени е в противоречие с разпоредбата на точка 6 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия по силата на която *"един добре функциониращ вътрешен пазар на електроенергия следва да осигурява на производителите подходящи стимули за инвестиции в ново производство на електроенергия, включително електроенергия от възобновяеми енергийни източници...."*. Ретроактивните мерки, въведени с §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ обаче не само няма да стимулират инвестициите в сектора на

възобновяемата енергия, напротив водят най-малкото съществени материални затруднения на малките и средни частни предприятия в енергийния сектор и до спирането на процеса на диверсификация на енергийните източници в България.

Накърняването на вече придобитите права на правните субекти е в противоречие и с приетите от Европейската комисия „Насоки на Европейската Комисия за държавна намеса в производството на електроенергия, публикувани през 2013 г. Те поставят изискването правителствата на държавите членки да избягват необявени или влизаци в сила със задна дата промени в схемите, тъй като трябва да се вземат предвид разбираемите очаквания на инвеститорите за възвръщаемост от направените вложения. В случая обаче, отново както и при предишните изменения в сектора, се касае за преуреждане на юридически факти и правоотношения, които са възникнали преди датата на влизането в сила на промените.

Съгласно чл. 19., ал. 1 от Конституцията на Република България икономиката се основава на свободната стопанска инициатива. Изява на свободната стопанска инициатива е предприемачеството и правото на гражданите да реализират своите бизнес идеи, като инвестират собствени и привлечени средства с оглед на икономическата целесъобразност и съобразно закона. Предвид на насърчителната политика на държавата редица граждани, уповавайки се на правото на свободната стопанска инициатива и закрила на инвестициите, гарантирано от Конституцията на РБ, инвестират собствени и привлечени средства в съоръжения и технологии за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, въз основа на предварително изготвени бизнес планове и преценка на виталността и възвръщаемостта на инвестицията, съобразно предоставените от Държавата насърчения.

В пълно противоречие на предоставените вече насърчения и в нарушение на закона, §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ променя цената за изкупуване по вече сключени дългосрочни договори, като налага такава, която не съответства на законоустановените критерии за определяне на цената за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, което от своя страна води до значително намаляване на приходите на част от производителите и обезсмисля изобщо преференциалната цена на изкупуване. По този начин са нарушени конституционните принципи на законност, предвидимост и сигурност, със задна дата се влошават условията за реализирани инвестиции на част от правните субекти, като същите не са поставени при еднакви правни условия за стопанска дейност.

Phone: +359 (0) 2 865 1717
www.mcgregorlegal.eu

Sofia Office
11, Christo Smirnensky Blvd, 1164 Lozenets,
Sofia, Bulgaria

Fax: +359 (0) 2 865 1818
info@mcgregorlegal.eu

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

поради всичко гореизложено, считаме че алинеи 1,2,3,4 и 5 от §18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г., изм., бр. 100 от 2015г.) са противоконституционни и следва да бъдат обявени за такива от Конституционния съд.

С уважение:

●
Адв. Юлиан Спасов